

Besluit

Geschilbesluit Van Merksteijn – Enexis

Ons kenmerk : ACM/UIT/666819
Zaaknummer : ACM/25/197646
Datum : **19 december 2025**

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51, tweede lid, van de Elektriciteitswet 1998 over de klacht van Van Merksteijn Steel Holding B.V. dat Enexis Netbeheer B.V. haar taak en verplichtingen op grond van de Elektriciteitswet 1998 en de Netcode elektriciteit om de verantwoordelijkheid te nemen ten aanzien van het bewaken van de spanningskwaliteit op het net en het op de meest doelmatige wijze waarborgen van de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net, niet heeft nagekomen.

1. Verloop van de procedure

1. Op 5 augustus 2025 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: de ACM) een klacht als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) ontvangen van Van Merksteijn Steel Holding B.V. (hierna: Van Merksteijn). Het betreft een geschil met netbeheerder Enexis Netbeheer B.V. (hierna: Enexis). Van Merksteijn en Enexis worden hierna gezamenlijk aangeduid als partijen.
2. De ACM heeft op 18 september 2025 een zienswijze van Enexis ontvangen.
3. Op 10 november 2025 is er op het kantoor van de ACM in Den Haag een hoorzitting geweest, waarvan het verslag aan partijen is toegezonden.

2. Het geschil

4. Het geschil gaat over de vraag of Enexis – in ieder geval vanaf februari 2023 – in strijd handelt met haar verplichtingen uit de E-wet en de Netcode elektriciteit (hierna: Netcode) om de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net en van het transport van elektriciteit over haar net op de meest doelmatige wijze te waarborgen, door na te laten om de aanwezige flicker en spanningsdips op haar net te mitigeren en de daarvoor noodzakelijke investeringen te doen.

3. Feiten

5. Op grond van de door partijen aangeleverde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht stelt de ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
6. In 1987 is Van Merksteijn via een 10 MVA-aansluiting aangesloten op het middenspanningsnet van Enexis via het station Almelo Mosterdpot. Van Merksteijn produceert onder andere bouwstaalnetten en hekwerkpanelen die uit staaldraad vervaardigd worden. Die staaldraden worden verbonden door middel van weerstandslassen. Bij dit lassen is er steeds kortstondig sprake van hoge stroomtoevoer. Deze werkzaamheden veroorzaken 'flicker'¹ op het net van Enexis, waarvan partijen zich in 1987 al bewust waren. Doordat Van Merksteijn via een HS/MS-transformator aangesloten is, die zij tot 1 januari 2025 slechts met één andere klant deelde, hebben overige klanten op het net van Enexis tot dan toe niet te maken gehad met de flicker afkomstig van Van Merksteijn. De aansluiting via de HS/MS-transformator zorgde namelijk voor een demping van die optredende flicker, waardoor de flicker niet naar de rest van het net van Enexis verspreidde.
7. In februari 2023 heeft Enexis Van Merksteijn schriftelijk geïnformeerd over haar voornemen om (in eerste instantie) per januari 2024 het station Almelo Mosterdpot uit te breiden en aan te passen. Dit zou met zich mee brengen dat de aansluitconfiguratie van Van Merksteijn zou worden gewijzigd, waarbij er meer klanten via dezelfde HS/MS-transformator zouden worden aangesloten. Deze klanten zouden zo te maken krijgen met de flicker die door Van Merksteijn veroorzaakt wordt. Met het oog op deze beoogde wijziging, heeft Enexis Van Merksteijn verzocht om de door haar veroorzaakte flicker in overeenstemming te brengen met de geldende norm voor flicker.

¹ Flicker wordt gedefinieerd als "een repetitieve en snelle verandering in de amplitude van de belastingstroom, resulterend in een gelijkaardige verandering van de spanning" (dat is daadwerkelijk herhaalde periodieke modulatie van de spanningsgolfvormomhulling in tegenstelling tot snelle spanningsveranderingen, bijvoorbeeld als gevolg van het starten van asynchrone motoren). Zie in dat kader (p. 4): <https://www.acm.nl/system/files/documents/onderzoek-spanningskwaliteit-elektriciteitsnetwerken.pdf>.

8. Van Merksteijn heeft naar aanleiding van het voorgaande een flickermitigatie-installatie aangeschaft, die zij per 21 januari 2025 in gebruik heeft genomen. Na ingebruikname van de flickermitigatie-installatie is er tussen partijen nog verschillende malen per e-mail gecorrespondeerd over spanningsklachten die Enexis van haar klanten heeft ontvangen in een periode waarin Enexis een te hoge flickerwaarde op de aansluiting van Van Merksteijn heeft gemeten, en over storingen van de flickermitigatie-installatie.
9. In ieder geval sinds de ingebruikname van de flickermitigatie-installatie door Van Merksteijn, treedt er op het net van Enexis (ook) flicker op die niet afkomstig is van Van Merksteijn. Daarnaast is er, in ieder geval sinds de ingebruikname van de flickermitigatie-installatie door Van Merksteijn, ook sprake geweest van spanningsdips op het net van Enexis.²

4. Standpunten van partijen

4.1 Van Merksteijn

10. Samengevat heeft Van Merksteijn in de stukken en op de zitting het volgende naar voren gebracht.
11. Van Merksteijn stelt ten eerste dat Enexis voorafgaand aan de wijziging van de aansluitconfiguratie in 2025 had moeten onderzoeken wat hiertoe de meest doelmatige werkwijze was en dit moeten onderbouwen. Daarbij had Enexis rekening moeten houden met de flicker die door Van Merksteijn veroorzaakt wordt. Enexis had de verschillende mogelijkheden, zoals een toegesneden aansluitconfiguratie voor Van Merksteijn,³ moeten afwegen en hierover in overleg moeten gaan met Van Merksteijn. In plaats daarvan heeft Enexis de verantwoordelijkheid om die flicker te mitigeren bij Van Merksteijn neergelegd en heeft Enexis geen bereidheid getoond om hierover met Van Merksteijn in overleg te gaan. Dit terwijl volgens Van Merksteijn geldt dat Enexis op basis van haar verplichtingen uit de E-wet, de Netcode en de Algemene Voorwaarden ervoor moet zorgen dat het transport over haar net zodanig plaatsvindt dat, onder andere bij Van Merksteijn, wordt voldaan aan de norm NEN-EN 50160.⁴ Enexis heeft Van Merksteijn, in het kader van de wijziging van de aansluitconfiguratie, daarom ten onrechte verzocht ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan NEN-EN 50160.
12. Van Merksteijn stelt verder dat Enexis jarenlang, in ieder geval vanaf het moment dat Van Merksteijn werd aangesloten in 1987 tot dat Enexis in 2023 schriftelijk contact opnam met Van Merksteijn over de beoogde wijziging van de aansluitconfiguratie, geen specifieke voorwaarden over flicker heeft gesteld aan Van Merksteijn. Ook heeft Enexis niet meegedeeld dat al die jaren – zoals Enexis in haar zienswijze stelt – sprake was van een gedoogsituatie. Er kan volgens Van Merksteijn ook geen sprake zijn geweest van het gedogen van excessieve flicker afkomstig van Van Merksteijn, omdat de norm voor het maximaal toegestaan aantal spanningsdips pas is geïntroduceerd op 15 oktober 2020.⁵ Voorheen gold volgens Van Merksteijn geen normering voor MS-netten en daarom kon er geen sprake zijn van een gedoogsituatie. Ook betwist Van Merksteijn dat zij op grond van artikel 2.40, derde lid, van de Netcode moet aantonen dat haar elektrische installatie aan de nieuw geïntroduceerde norm voldoet. Met de codewijziging van oktober 2020 was volgens Van Merksteijn namelijk niet beoogd dat bestaande aangesloten gedwongen kunnen worden om investeringen te doen om aan deze nieuwe norm te voldoen. Als wel zou worden aangenomen dat Van Merksteijn zelf maatregelen had moeten treffen, dan hadden die maatregelen volgens haar in lijn met artikel 7.6, vijfde lid, van de Netcode technisch, maatschappelijk en economisch verantwoord moeten zijn. De volledige kosten die Van

² Spanningsdips zijn kortdurende verlagingen van de spanning op een aansluitpunt. Spanningsdips worden gekenmerkt door een diepte en een tijdsduur. De oorzaak is vaak een kortsluiting in het elektriciteitsnet, bijvoorbeeld als gevolg van een kapot getrokken kabel. Ook het in- en uitschakelen van grote belastingen, zoals een hele grote motor in een fabriek, kan leiden tot spanningsdips. Zie ook: <https://www.netbeheernederland.nl/veiligheid-en-infrastructuur/spanningskwaliteit>.

³ Volgens Van Merksteijn is dit goed gebruik onder netbeheerders. Zij verwijst hierbij naar (p. 79 van):

<https://www.acm.nl/nl/publicaties/rapport-onderzoek-spanningskwaliteit-elektriciteitsnetten>.

⁴ Deze norm betreft de spanningskwaliteit op de aansluiting.

⁵ Van Merksteijn verwijst hierbij naar: Besluit van de ACM van 15 oktober 2020 tot wijziging van de voorwaarden bedoeld in artikel 31 van de Elektriciteitswet 1998 betreffende de normering van spanningsdips, Stcrt. 2020 nr. 53673, 19 oktober 2020.

Merksteijn voor de flickermitigatie-installatie heeft gemaakt, voldoen hier niet aan, aldus Van Merksteijn.

13. Van Merksteijn is verder van mening dat Enexis ten onrechte de grondslag van ontoelaatbare hinder gebruikt. Zij voert hiertoe allereerst aan dat de mogelijke impact van flicker moet worden gerelativeerd, omdat – kort gezegd – de technologische ontwikkelingen (LED) tot gevolg hebben dat er geen hinderlijke flickering meer optreedt. Enexis heeft bovendien niet aangetoond dat zij klachten heeft ontvangen over de flicker die door Van Merksteijn zou zijn veroorzaakt. Tegen die achtergrond merkt Van Merksteijn op dat zij heeft geconstateerd dat er ook flicker en spanningsdips voorkomen op het net die geen verband houden met de installaties van Van Merksteijn. De spanningsklachten die Enexis heeft ontvangen, zouden daarom volgens Van Merksteijn ook samen kunnen hangen met oorzaken die onafhankelijk van Van Merksteijn voorkomen op het net. Enexis heeft daarom geen grond om gebruik te maken van haar bevoegdheid om Van Merksteijn te verzoeken maatregelen te nemen om de ontoelaatbare hinder te beëindigen.
14. Verder is het gevolg van de spanningsdips volgens Van Merksteijn dat de door haar geïnstalleerde flickermitigatie-installatie tijdens dergelijke spanningsdips niet of niet goed functioneert. Bovendien heeft Van Merksteijn geconstateerd dat als gevolg van de spanningsdips het gehele machinepark van Van Merksteijn stilvalt en er een omzetsderving plaatsvindt. Enexis dient er volgens Van Merksteijn zorg voor te dragen dat er een einde komt aan deze spanningsdips op haar net.
15. Gelet op het voorgaande verzoekt Van Merksteijn de ACM vast te stellen dat Enexis niet heeft voldaan aan haar taak op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de E-wet en haar verplichtingen uit de Netcode en de Algemene Voorwaarden, om de verantwoordelijkheid te nemen ten aanzien van het bewaken van de spanningskwaliteit op het net en het op de meest doelmatige wijze waarborgen van de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net en de daarvoor noodzakelijke investeringen te doen.

4.2 Enexis

16. Samengevat heeft Enexis in de stukken en op de zitting het volgende naar voren gebracht.
17. Enexis stelt ten eerste dat vaststaat dat Van Merksteijn flicker veroorzaakt. Dit is een gevolg van haar bedrijfsvoering. Uit artikel 2.15 van de Netcode volgt dat het Van Merksteijn niet is toegestaan om met haar bedrijfsvoering ontoelaatbare hinder te veroorzaken op het net van Enexis. Van Merksteijn dient er daarom zelf voor te zorgen dat zij voldoet aan de vereisten van de Netcode en de met Enexis overeengekomen voorwaarden. De verantwoordelijkheid van Enexis strekt volgens haar tot en met de aansluiting van de aangeslotene. Van Merksteijn is verantwoordelijk voor alles wat achter de aansluiting plaatsvindt en de hinder die haar installaties veroorzaken, aldus Enexis.
18. Onder verwijzing naar drie meetmomenten, meent Enexis dat Van Merksteijn in februari en maart 2023 (vóór installatie van de flickermitigatie-installatie) niet voldeed aan de maximale flickerwaarden die de Netcode stelt om ontoelaatbare hinder te voorkomen. Dit terwijl na het installeren van de flickermitigatie-installatie, in de maanden februari, april en mei 2025, de door Van Merksteijn veroorzaakte flicker significant beperkt was en de netvervuiling door Van Merksteijn niet problematisch is geweest. Volgens Enexis volgt hieruit dat de demping van de flickermitigatie-installatie door Van Merksteijn noodzakelijk was om de door haar veroorzaakte flicker te beperken en om aan de norm te voldoen. Enexis ziet daarom geen grond voor (gedeeltelijke) vergoeding van de aangeschafte flickermitigatie-installatie of het aannemen van een verplichting in verband met het dempen van flicker die wordt veroorzaakt door Van Merksteijn.
19. Enexis erkent dat de aansluitconfiguratie van Van Merksteijn eerst zo was ingericht dat andere klanten van Enexis geen last hadden van de flicker veroorzaakt door Van Merksteijn. Dit betekent volgens Enexis echter niet dat Van Merksteijn niet aan haar wettelijke verplichtingen hoeft te voldoen of dat Van

Merksteijn een recht heeft op het instandhouden van die specifieke aansluitconfiguratie. Enexis heeft de taak om het net zo optimaal mogelijk te gebruiken en kan Van Merksteijn daarbij niet een speciale behandeling geven. Dat zou volgens Enexis ten koste gaan van een efficiënt gebruik van het net. Van Merksteijn moet er daarom – op grond van artikel 2.15, eerste lid, van de Netcode – voor zorgen dat haar aansluiting in overeenstemming is met de wettelijke normen. Door Van Merksteijn daarop te wijzen geeft Enexis juist uitvoering aan haar wettelijke taak om de veiligheid en betrouwbaarheid van het net te waarborgen, aldus Enexis.

20. Ten aanzien van de wijziging van de aansluitconfiguratie van Van Merksteijn, stelt Enexis nog dat zij Van Merksteijn al vanaf eind 2021 of begin 2022 hierover heeft geïnformeerd. Enexis noemt dat zij altijd beschikbaar was voor overleg, maar dat het in eerste instantie de verantwoordelijkheid was en is van Van Merksteijn om zich hierop voor te bereiden en de benodigde maatregelen te nemen om de door haar veroorzaakte excessieve flicker te mitigeren. Daarbij wil Enexis zich naar eigen zeggen niet bemoeien met de bedrijfsvoering van individuele aangeslotenen. Overigens stond en staat het Van Merksteijn vrij om zelf te kiezen welke maatregelen zij neemt. Dat kan volgens Enexis bijvoorbeeld ook door het aanvragen van een aansluiting op het net van TenneT en het aldaar inkopen van een eigen transformator.
21. Enexis geeft aan dat ze ervan op de hoogte is dat sinds de zomer van 2023 flicker optreedt die niet van Van Merksteijn afkomstig is. Volgens Enexis treedt deze flicker vooral in de zomer op en wordt dit waarschijnlijk veroorzaakt door zonneparken. Dit staat volgens Enexis geheel los van de klacht van Van Merksteijn en betekent niet dat Van Merksteijn geen verplichting heeft om de door haar veroorzaakte flicker te verhelpen. Ook noemt Enexis dat er spanningsdips voorkomen op haar net. Dat is echter een totaal ander fenomeen dan flicker en staat ook geheel los van de klacht van Van Merksteijn, aldus Enexis. Enexis stelt dat Van Merksteijn geen concreet geschilpunt naar voren brengt over spanningsdips. Daarom kan het optreden van spanningsdips volgens Enexis geen grondslag zijn voor het gegrond verklaren van de klacht.
22. Gelet op het voorgaande is de klacht van Van Merksteijn volgens Enexis ongegrond.

5. Beoordeling van het geschil

23. In dit geschil speelt de vraag of Enexis heeft voldaan aan haar taak op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de E-wet en aan haar verplichtingen uit de Netcode, om de verantwoordelijkheid te nemen ten aanzien van het bewaken van de spanningskwaliteit op het net en het op de meest doelmatige wijze waarborgen van de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net en de daarvoor noodzakelijke investeringen te doen.
24. Van Merksteijn beroept zich ook op de algemene voorwaarden die tussen Van Merksteijn en Enexis gelden. De algemene voorwaarden betreffen de civiele verhouding tussen Van Merksteijn en Enexis. De ACM kan daar in het kader van de geschilprocedure niet over oordelen. Een oordeel daarover is voorbehouden aan de civiele rechter.⁶ Datzelfde geldt voor andere civielrechtelijke kwesties die in dit geschil naar voren zijn gebracht, zoals de door Van Merksteijn gestelde omzetsderving en het al dan niet vergoeden van de kosten voor de flickermitigatie-installatie.
25. De ACM komt tot de conclusie dat Enexis jegens Van Merksteijn in de voorliggende situatie niet in strijd met artikel 16, eerste lid, onder b, van de E-wet en/of andere voor dit geschil genoemde relevante taken of verplichtingen uit de E-wet en de Netcode heeft gehandeld. De ACM licht dit hieronder toe.

⁶ Uitspraak van het CBB van 18 april 2014 in de zaak Stedin Netbeheer B.V./ACM en Dordrecht Energy Supply Company C.V., ECLI:NL:CBB:2014:149, ov. 4.3.

Wettelijke taak Enexis

26. Enexis heeft op basis van artikel 16, eerste lid, onder a en b, van de E-wet de wettelijke taak om het door haar beheerde net in werking te hebben en te onderhouden en om de veiligheid en de betrouwbaarheid van het net en van het transport van elektriciteit over het net op de meest doelmatige wijze te waarborgen. Daarnaast heeft Enexis onder meer de taak om derden te voorzien van een aansluiting en ten behoeve van hen transport van elektriciteit uit te voeren op grond van artikel 16, eerste lid, onder e en f, en artikelen 23 en 24 van de E-wet.
27. Op basis van deze wettelijke taken is Enexis gerechtigd om de 10 MVA-aansluiting van Van Merksteijn per januari 2025 te wijzigen waardoor Van Merksteijn niet meer met één andere klant via de MS/HS-transformator is aangesloten, maar ook andere klanten hierop aangesloten zijn. Artikel 23 van de E-wet verbiedt een dergelijke wijziging niet omdat anders de uitvoering van de wettelijke taken van Enexis in het geding zou komen.⁷
28. Van Merksteijn betwist niet dat Enexis het recht heeft om de aansluiting van Van Merksteijn te wijzigen, maar is van mening dat Enexis bij de wijziging van de aansluiting had moeten onderzoeken wat de meest doelmatige werkwijze was om de beoogde wijzigingen te realiseren, dit te onderbouwen en Van Merksteijn daarbij te betrekken. De ACM oordeelt als volgt. Uit artikel 16, eerste lid, onder b, van de E-wet volgt onder meer dat een netbeheerder het transport over zijn netten op de meest doelmatige wijze dient te waarborgen. De doelmatigheid die Enexis op grond van dit artikel dient te waarborgen ziet op een breder belang dan enkel het belang van een individuele aangeslotene, zoals Van Merksteijn. Dat de belangenafweging van Enexis bij wijziging van de aansluitconfiguratie heeft geresulteerd in een andere conclusie dan die Van Merksteijn had gewenst en dat Enexis Van Merksteijn niet expliciet bij haar belangenafweging heeft betrokken, zijn geen redenen voor de ACM om te concluderen dat Enexis niet op de meest doelmatige wijze heeft gehandeld. In dat kader merkt de ACM ten overvloede op dat Enexis Van Merksteijn reeds in 2022 heeft geïnformeerd over de voorgenomen wijziging van de aansluitconfiguratie en de gevolgen daarvan ten aanzien van de flicker veroorzaakt door Van Merksteijn. Van Merksteijn wist sinds toen dus al dat de aansluitconfiguratie ging veranderen en dat er als gevolg daarvan maatregelen nodig waren om de flicker die door haar wordt veroorzaakt te mitigeren.
29. De ACM concludeert gelet op het voorgaande dat Enexis de aansluitconfiguratie heeft mogen wijzigen en dat Van Merksteijn niet aannemelijk heeft gemaakt dat Enexis dit niet op de meest doelmatige wijze heeft gedaan. Dit punt uit de klacht van Van Merksteijn slaagt dus niet.

Verplichtingen Van Merksteijn ten aanzien van de flicker

30. Zoals de ACM in randnummer 6 van dit besluit heeft vastgesteld staat tussen partijen niet ter discussie dat de installaties van Van Merksteijn flicker veroorzaken. Van Merksteijn heeft ook niet betwist dat de flicker die zij veroorzaakt boven de voorgeschreven normen uitkomen. Voor Van Merksteijn geldt als aangeslotene op grond van artikel 2.15 van de Netcode de verplichting om ervoor te zorgen dat haar installaties geen ontoelaatbare hinder veroorzaken. Op basis van dat artikel kon Enexis Van Merksteijn ook verzoeken om maatregelen te nemen zodat haar installaties geen ontoelaatbare hinder meer veroorzaken. Verder moet Van Merksteijn ook voldoen aan andere normen uit de Netcode, zoals de norm waarnaar wordt verwezen in artikel 2.40, eerste lid, van de Netcode die ziet op flicker.⁸ Deze verplichting en norm gelden voor alle aangeslotenen, dus ook voor Van Merksteijn. Dat Enexis Van Merksteijn eerder niet (expliciet) op deze normen en verplichtingen heeft gewezen en de stelling van Van Merksteijn dat de impact van flicker dient te worden gerelativeerd (vanwege de technologische ontwikkelingen), ontslaat Van Merksteijn niet van haar verantwoordelijkheid om aan de voormelde normen en verplichtingen te voldoen. Verder is de codewijziging uit 2020 waarnaar Van Merksteijn

⁷ Vergelijk het geschilbesluit van de ACM van 24 oktober 2022, ACM/UIT/586547 inzake TenneT – Twence, randnummers 39 – 45, en de uitspraak van het CBb van 8 februari 2022 in de zaak Enexis Netbeheer/ACM en Basell Benelux B.V., ECLI:NL:CBB:2022:63, r.o. 10.2.

⁸ Dit is de norm "NPR-IEC/TR 61000-3-7:2008 en" en niet NEN-EN 50160 zoals genoemd door Van Merksteijn.

verwijst, niet relevant voor de hiervoor besproken flickernorm. De bedoelde codewijziging ziet namelijk op spanningsdips, en niet op flicker.

31. Op basis van het bovenstaande, kan de ACM Van Merksteijn niet volgen in haar standpunt dat Enexis haar ten onrechte heeft verzocht maatregelen te treffen om de door haar veroorzaakte flicker in overeenstemming te brengen met de voorgeschreven normen. De verwijzing die Van Merksteijn in het kader van de door haar genomen maatregelen nog maakt naar artikel 7.6, vijfde lid, van de Netcode, waarin staat dat de netbeheerder dan wel de aangeslotene maatregelen moet treffen om de uit onderzoek gebleken spanningsdips te reduceren, kan de ACM overigens niet plaatsen. Dat artikel ziet op spanningsdips, en niet op flicker veroorzaakt door installaties van aangeslotenen.

Spanningsdips en overige flicker op het net van Enexis

32. Ten aanzien van de spanningsdips en flicker niet afkomstig Van Merksteijn die aanwezig zijn op het net van Enexis, oordeelt de ACM als volgt. Ten aanzien van de opmerking van Van Merksteijn dat er ook flicker op het net aanwezig is die niet afkomstig is van Van Merksteijn, geldt dat Van Merksteijn dit niet verder heeft geconcretiseerd of onderbouwd. Het is de ACM ook niet gebleken dat Van Merksteijn door Enexis is aangesproken op (een klacht over) flicker die niet van Van Merksteijn afkomstig is. De ACM ziet daarom geen reden om verder op dit betoog in te gaan. Dit onderdeel van de klacht slaagt dus niet.
33. Voor wat betreft de spanningsdips erkent Enexis dat er spanningsdips voorkomen op het net van Enexis. De ACM verwijst in dat kader naar artikel 7.3, tweede lid, onder e, van de Netcode waaruit volgt dat voor spanningsdips geldt dat het gemiddelde van het aantal opgetreden spanningsdips per aansluiting over vijf aaneengesloten kalenderjaren bepalend is voor de vraag of een netbeheerder aan de voor hem geldende norm voor spanningsdips voldoet. Van Merksteijn heeft niet gesteld dat Enexis niet aan die norm voldoet en ACM heeft ook zelf niet kunnen vaststellen dat Enexis niet aan die norm voldoet. Dit onderdeel van de klacht kan de ACM daarom niet volgen.
34. De ACM merkt ten overvloede het volgende op. In de context van de stelling van Van Merksteijn dat de spanningsdips op het net van Enexis tot gevolg hebben dat de flickermitigatie-installatie niet of niet naar behoren werkt of heeft gewerkt, heeft Enexis tijdens de hoorzitting aangegeven dat het in een dergelijk geval voor de hand ligt dat partijen hier gezamenlijk onderzoek naar doen. Indien hieruit blijkt dat de flickermitigatie-installatie van Van Merksteijn niet naar behoren heeft gewerkt door toedoen van Enexis, dan zal Van Merksteijn niet worden aangesproken op een overschrijding van de voorgeschreven norm voor flicker, aldus Enexis. De mogelijkheid om een dergelijk gezamenlijk onderzoek te doen, staat (ook in de toekomst) open voor partijen.

6. Dictum

35. De Autoriteit Consument en Markt verklaart de klacht van Van Merksteijn Steel Holding B.V. tegen Enexis Netbeheer B.V. ongegrond.

Den Haag,
Datum: **19 december 2025**

Autoriteit Consument en Markt,
namens deze:

M.O. Kanhai
Teammanager Directie Toezicht Energie

Als u belanghebbende bent, kunt u beroep instellen tegen dit besluit. Stuur uw gemotiveerde beroepschrift naar het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage. Dit moet u doen binnen zes weken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt. Meer informatie over de beroepsprocedure vindt u op www.rechtspraak.nl.

Bijlage 1 – Wettelijk kader

Elektriciteitswet 1998

Artikel 1, eerste lid, onderdelen b, c en i van de E-wet luidt:

“1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

b. aansluiting: één of meer verbindingen tussen een net en een onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken, waaronder begrepen één of meer verbindingen tussen een net dat wordt beheerd door een netbeheerder en een net dat beheerd wordt door een ander dan die netbeheerder en tussen het net op zee en een windpark op zee;

c. afnemer: een ieder, met uitzondering van de netbeheerder van het net op zee, die beschikt over een aansluiting op een net;

(...)

i. net: één of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel –en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbinding en hulpmiddelen onderdeel uitmaken van de directe lijn of liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer;”

Artikel 16, eerste lid, onder a, b, e en f, van de E-wet luidt:

“1. De netbeheerder heeft in het kader van het beheer van de netten in het voor hem krachtens artikel 36 of 37 vastgestelde gebied tot taak:

a. de door hem beheerde netten in werking te hebben en te onderhouden;

b. de veiligheid en betrouwbaarheid van de netten en van het transport van elektriciteit over de netten op de meest doelmatige wijze te waarborgen;

(...)

e. op de grondslag van artikel 23 derden te voorzien van een aansluiting op de netten;

f. op de grondslag van artikel 24 ten behoeve van derden transport van elektriciteit uit te voeren;”

Artikel 23, eerste lid, van de E-wet luidt:

“1. De netbeheerder is verplicht degene die daarom verzoekt te voorzien van een aansluiting op het door hem beheerde net tegen een tarief en tegen andere voorwaarden die in overeenstemming zijn met de paragrafen 5 en 6 van dit hoofdstuk. De netbeheerder verstrekt degene die om een aansluiting op het net verzoekt een gedetailleerde en volledige opgave van de uit te voeren werkzaamheden en de te berekenen kosten van de handelingen, onderscheiden in artikel 28, eerste lid.”

Artikel 24, eerste en derde lid, van de E-wet luidt:

“1. De netbeheerder is verplicht aan degene die daarom verzoekt een aanbod te doen om met gebruikmaking van het door hem beheerde net ten behoeve van de verzoeker transport van elektriciteit uit te voeren tegen een tarief en tegen andere voorwaarden die in overeenstemming zijn met de paragrafen 5 en 6 van dit hoofdstuk.

(...)

3. De netbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen degenen jegens wie de verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt.”

Netcode Elektriciteit

Artikel 2.15, eerste en tweede lid, van de Netcode Elektriciteit luidt:

- “1. Elektrische installaties en de daarop aangesloten toestellen veroorzaken via het net van de netbeheerder geen ontoelaatbare hinder.*
- 2. De netbeheerder kan de aangeslotene verzoeken tot het treffen van zodanige voorzieningen dat de ontoelaatbare hinder ophoudt, dan wel voor een door hem te bepalen aantal uren de aangeslotene verbieden om door hem aan te wijzen toestellen en motoren te gebruiken.”*

Artikel 2.40, eerste en derde lid, van de Netcode Elektriciteit luidt:

- “1. In aanvulling op artikel 2.14, tweede lid, voldoen de elektrische installatie en de daarin opgenomen machines, toestellen, materialen en onderdelen aan “NPR-IEC/TR 61000-3-7:2008 en” (“Electromagnetic compatibility (EMC) – Part 3-7: Limits – Assessment of emission limits for the connection of fluctuating installations to MV, HV and EHV power systems”).*
- (...)*
- 3. In geval van een aansluiting op een middenspanningsnet, waarbij het achter de aansluiting te schakelen vermogen meer bedraagt dan de waarden opgenomen in tabel 3 van “NPR-IEC/TR 61000-3-7:2008 en” (“Electromagnetic compatibility (EMC) – Part 3-7: Limits – Assessment of emission limits for the connection of fluctuating installations to MV, HV and EHV power systems”), toont de aangeslotene door middel van berekening aan dat zijn elektrische installatie voldoet aan het eerste lid.”*

Artikel 7.3, tweede lid, onder e, van de Netcode Elektriciteit luidt:

- “e. voor spanningsdips geldt dat het gemiddelde van het aantal opgetreden spanningsdips per aansluiting over de voorgaande vijf aaneengesloten kalenderjaren kleiner is dan of gelijk is aan:*
- 1°. 3 voor spanningsdips met een duur groter dan of gelijk aan 10 milliseconden en kleiner dan of gelijk aan 200 milliseconden en een restspanning kleiner dan 40% (klasse B1);*
 - 2°. 4 voor spanningsdips met een duur groter dan 200 milliseconden en kleiner dan of gelijk aan 500 milliseconden en een restspanning kleiner dan 70% (klasse B2);*
 - 3°. 4 voor spanningsdips met een duur groter dan 500 milliseconden en kleiner dan of gelijk aan 5.000 milliseconden en een restspanning kleiner dan 80% (klasse C).”*

Artikel 7.4, tweede lid, van de Netcode Elektriciteit luidt:

- “2. Een netbeheerder past een uniforme, door de gezamenlijke netbeheerders overeengekomen werkwijze toe voor de registratie van onderbrekingen in het transport van elektriciteit, als bedoeld in artikel 4.1, eerste lid, van het Besluit investeringsplan en kwaliteit elektriciteit en gas. Deze werkwijze omvat tevens de wijze waarop een netbeheerder de prestatie-indicatoren, als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, onderdelen a tot en met c, van de Regeling investeringsplan en kwaliteit elektriciteit en gas, vaststelt. De gezamenlijke netbeheerders maken de werkwijze openbaar.”*

Artikel 7.6, vijfde lid, van de Netcode Elektriciteit luidt:

- “5. Indien uit het in artikel 7.5, tweede lid bedoelde onderzoek blijkt dat sprake is geweest van spanningsdips afkomstig uit het net of uit een installatie van een aangeslotene, dan treft de netbeheerder dan wel de aangeslotene maatregelen om deze spanningsdips te reduceren tot het niveau aangegeven in artikel 7.3, tweede lid, onderdeel e, en derde lid, onderdeel f, indien de maatregelen technisch, maatschappelijk en economisch verantwoord zijn.”*